

2930

Den svarte hunden i vagnen

Det var några mamar
från Evertlöv, som skulle köra till
stan för att sälja sina produkter.
Det är mor som har berättat det.
De körde på kvallen, för att vara framme
på morgonen, när det ljusnade. Så skulle
de köra genom "Hinnestorpa finn". De
körde och körde, men kom aldrig ur
furuskogen. Precis när solen gick upp,
var där en ^{svart} hund som hoppade ut vagnen.

Den svartehundevagnen

Da kunde de se, var de var, sätta där sagde
att de inte var i skogen, utan att de
kört runt och runt på en åker utan-
för. Sen fick de köra hem igen, för
det var inte lont och köra till stan
den där.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

2930

Den svarte hunden

Ett ställe, som låg
vid häcken mellan Rörvås och Ålesta,
kallades för Bäckagården och den som
hade gården kallades för "Bäck".

"Bäckens" pappa beklagade sig över att
där alltid gick en hund och stråg. Den
följde honom i "läm" och överallt
en gång tog han och sparkade till
hunden. Då blev han så farligt sjuk.
Till slut blev han helt ureglerlig

Den svarte hun-
den

4
och man måtte ta honom till Färne-
åsen, som gjorde honom bra igen.
Får den var ungefärlig jämnareig med mig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

Skriv
Först här
Ökterings
mvt. 1936

Uppr. Knut Andersson
Flyginge
Bor. av R. Olson
Född 1866-70
Ökärrstorp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

Mannen i den röda mössan

En man i Ö. Kärrstorp
tog frå några år sedan sitt liv genom att
hänga sig. Hans lille son stod och såg på
medan han gjorde det. Han berättade sen
nare, att han sett en man i en röd mössa,
som stod vid sidan om fadern och skratta-
de, när han hängde sig. — Det var vist
den onde.

Mannen i den

röda mössan

2930

Den store vite katten.

På ett ställe här i socknen
hade en koivna så mycket med råttor. Då
knäckade hon i väggen sitt en stor vit katt
Kom fram, sörj, skrämd bort på täloma. Det
var mål sjölv pocker.

den store vite
katten.

"Kärrtorp
Ö.
Föd. sk.

opt. Ernst Anderson 1920 g.f. K. Olsson.
7
f. 1860 i Ö-k.

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

Goenisse

En person har berättat
att hennes mor tjänad på ett ställe i
Hjärås (Östra by s:n, Färs h:s). Där satte
man varje julaftron upp en tallrik gröt
ovannan. Sjuttonnen till goenisse.
De stod sig bra på det stället, men
alla deras glutan blev utfattiga, den
ens efter den andre. — Goenisse
det är väl själve socker.

Goenisse

S. Klaes
Färnebo
Östervärmland
Maj 8. 1930

Joh. A. Andersson
Frödinge
Gor. R. Olson
Född 1860-70
Frödinge

Lantmäteren som gick igen

När jag var liten, brach
ade de om, att i Rönäs var inskiftet
1828 och då hade lantmätaren varit
dåvils delat. En bonde, som bodde
fif norr om vägen, gav lantmätaren ett
par stavar för att han skulle få mer
jord ^{an han} haft pått sitt.

Ten om nätterna slog där bloss
opp om nätterna på hans plan och
lantmätaren gick där och slog ner sina pinassar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

Lantmäteren

som gick igen

Göthe
Ö. Bläntorpssv.

9

Uppm. av L. Andersson
1930.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

Spökerierna på prästgården i Bläntarp(?) (Söder?)

Detta har min far
talaat om. Där var en präst i Bläntarp,
som hängde sig. Vad han hette, vet jag inte, men
min far hade gått och läst för honom.

Sjökrona hette en herremann, som bodde
i närheten. Prästen såg han var svag,
men död fienden. Prästen gjorde en gång
ett litet åmbetsfel; han lyste för någon,
innan där varit bouppteckning eller något
räddant. Sjökrona ställde då om att han

Spökerierna
på prästgården
i Bläntarp(?)

2930

blev åtalad av domkapitlet. Då tog han sitt liv. De två tog livet av varandra, brukade man säga. För det var Gjöcrona, som var skuld till att prästen hängde sig.

Som prästen dött, var där alltid en svart hund, som förföljde Gjöcrona. Detta höll på ett par, tre år. Så hände det en gång, att Gjöcrona hade gått ut i skogen och lagt sig. Då hade den svarta hunden kommit och lagt sig ovanså honom, så att han hade hvänts. De hittade honom sedan död.

På den prästgården hände där

allt nägot konstigt. De som stått där och tröskat och skulle gå därifrån, kunde slänga den ena dörren efter den andra men det gjorde ingen nytta.

När de väl hade slängt en dörr, öppnades den genast igen. Men när de kom dit om morgnarna var alla dörrarna slängda.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

2930

Skuggan vid porten.

"Bäckens" dotter (hennes far kallades på eftersom han hade Bäcka-gården, som låg vid bäcken mellan Alesta och Rönås, Ö. Kärnstorps s:n) hade en gång varit och dansat. En gång följde hennes tårt till porten, men hon gick hem hem. När hon kom till porten stod där en skugga, så hon vägade pite å in, utan hon gick ner i Kärnstorps by, där jag bodde och knalbade på den. Hon var få rädd,

Skuggan vid
porten.

så hör vägadl inte gå ensam hem, utan jag
mäste följa hemme.

Hennes mor sa', att där brukade
visa sig en skugga utanför porten.
Inte långt därefter gick hennes far,
"Bäcken" och sönkte sig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

2930

Dödsvarsel.

Een folkskollärare,
som bodde i ö. Kärrtorps gamla skola,
så man kunde höra, när någon skulle
dö. Natten innan det skulle ringa för
någon, hörde han hur någon kom och
gick in mot kyrkgården. Han kunde
tydligt höra fotstegen mitt i natten.

Dödsvarsel.

2930

Doktor - Hammar i Everlöv

Doktor - Hammar

(i Hemmestorp, Everlövs s:n) skulle ha lärt
sina konster av en dalkarl, som var
hos henne i sex veckor. Iman dess var
hon så fattig, så hon hade ingenting att
äta. Hon var ånska med sex glutter.
— Min mor bötte upp i hennes.

Doktor - Hammar
i Everlöv

Levans dotter.

Levans dotter tjänade i

Görlöv (eller kanske det var Bleckarp) En av hemmasonerna på utanat ställe gick till hitt "sköj" med henne. Då hon förstod, att han inte ville ha henne, blev hon arg på honom. Då ställede hon om, så att han miste opp mitt i natten och ta ett ög och rida omkring på det boklänges.

Levan, naturläkare bosatt i Harlösa s.n. * +

2930

Levans dotter

Skane
Färjeholm
Ö Karlsborg
- 1930 -

Maran

Där var en som aldrig fick
vara i fred, näi hon svar. Där kom all-
tid ett osynligt väsen som höll på
att kvarva hemma. Hon märkte, näi
det kom och så en gång fick hon förlägga sig
att hon skulle tala med det och
fråga vem det var. Hon satte nu var, så
tommade hon. Men i sömnen kom hon
i tal med den andra. När hon vak-
nade, mindes hon inte vad de hade

17 o
Mrs. Fredriksson
Flinge
Bör G. Olson
Född 1860 - 70

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

Maran

Salat om, utom det att den andra hade
 sagt: "Tack ska' du ha" och tatt hemme
 i handen precis, när hon vaknade.
 Sen "stråg" hon ut genom fönstret.
 Det var ett fruktträd i fjärran drakten,
 som var vänta född. Hon kände nämligen
 igen hemme, när hon blev ut
 genom fönstret.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

2930

19

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

Den svarte hunden (varulv)

En gång när man kom
att tala om att der fanns en varulv i sock-
nen, sa' en man från Ronås, att sedan
var han inte rädd för.

Någon tid senare, när han hade
varit i Kärestöys och skulle gå hem,
kom en hund fram till honom, när han
var i Alesta by. Han kallade på hunden,
men han brydde sig ej om detta. När de
två kom till vägen mot Ronås, sred

Den svarte

hunden
(varulv)

2970

20

hunden innan mannen, precis som om han
viste, var mannen bedde. Oh nä! han
kom till hans ställe, med över där hunden
före mannen. När det kom fram till
trappan, kom kvinnan ut och öppnade.
Vad är det du har mist dig? Det är ju
en kalo, "sa" hon. (Det var mäkt
då.) Mannen ville inte slå hunden,
för han bedde, att det var någon från
Alestaby. Han sa' till kvinnan att
hon skulle öppna köksdörren och sa'
gick bar in där.

2930

Mannen som man trodde var varulv.

För en del år sedan

fanns det i Ö. Kärrstorp en man, som man trodde var varulv. Han var alltid riven i ansiktet. Många juntimmer vågade inte gå ut om kvällarna, för de var rödda, att han skulle ofreda dem.

Mannen som
man trodde var
varulv.

Nedel mot liktornar.

Ett kvarna dog för några
år sedan i Ronås. Där var en dräning som
hade liktornar. Han frågat galket om
han fick gå in till den döda. Det hade de
naturligtvis ingenting emot. Han
gick framåt in till liket och ^{stod} hennes
hand. De gick över liktornarna
de gick bort.

Nedel mot

liktornar.

23

Midsommardagg som läkemedl.

Det är inte mer än 20 -
30 år sedan man här i Ö. Kärrstads mid-
sommar afton gick till kyrkogården och
läkte ut linntyget av nätjor, som var gjuk.
Den som gjick dit skulle ha nätjor med
sig, som komde snacka, ifall hon mötte
nätjor, för sådär fick hon ju inte säga
nätjet. Linntyget skulle läggas på
den grav, där det sista liket begravts.
Om det var för en karl, man sätte

2930

Midsommar-
dagg som lä-
kemedl.

skulle man lägga det på en fruntimmers
grav, om det var för en kvinna, på en
mans grav. Simtystet skulle ligga
där så länge att där blev drugg på det.
Sen skulle den syrke bärta det.

I Kärestorp var ofta flera stycken som
föchte, så att de fick bärta var sin hörna
av graven.

S/Kina
Faro
Ö Karlsborg
1930

sik 25
Mod. Raud ög. Dosen
Flyttinge
Ker. K. Olson
född 1860-1870 i Rönäs
Ö Karlsborg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

2930

Rida Staffan

I Rönäs (Ö. Karlsborgs)

bed de Staffan för ungefär 45 år sedan
(1880-talet). De var en hel del drångar,
ungefär en "hal snes", som sed från gården
till gården mitt i natten mellan juldagen och
annandagen. De sed in på gården eller i träd-
gården och höll hästarna framför de före-
tor, där de lågo och sovo.

av risan, som de sjöng, minns jag
endast:

Rida Staffan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

26

Staffan var en stalldräng, en stalldräng,
han vettne' sina fälar fem, ira, ira - - -
gessar. Låt oss lustig vara, nu
gång jul om året bora.

De två de varo röda, ja röda,
de tjänste för sin föda.

De två de varo vita, ja vita,
de varo varandra lika.

De två de varo svarta, ja svarta,
de varo både smala och smärta.

Den ene den var grå, ja appelgrå,
den rider fjälve Staffan på.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2930

Vtom dennavisa sjöng
de också en annan, som hade till om-
kråde : Vaka med oss julanatt samt
— efter vad jag kan minnas : Vaka nu och
med oss alla.